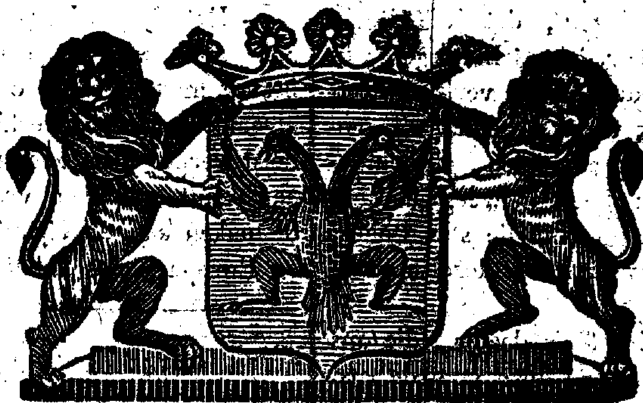
A°. 1826. N°. 66

ARNHEMSCHE COURANT.

Dingsdag den 6 Junij.

WEENEN, den 26. Mei.

De *Osservatore Triestino*, van den 23. Mei, bevat het volgende uittreksel van eenen brief uit Konstantinopel, van den 23. April: „Men schrijft ons uit Smirna, dat de commodore *Hamilton*, ten gevolge van eene bloedige geweldadigheid door grieksche roofschepen tegen vaartuigen onder engelsche vlag uitgeoefend, met dezelven is handgemeen geworden en gezworen heeft, deze zeeroovers te zullen uitroeijen. Het engelsche schip *Alacrity* had ook reeds vier dezer roofschepen in de wateren van Ipsara of in den grond geboord of verbrand, en commodore *Hamilton* heeft zich naar Ipsara gewend om daar te landen, en dit roofnest uit te roeijen, waar de goederen, welke door de grieksche kapers derwaarts zijn gesleept, verborgen liggen, enz."

Verder behelst bovengen. blad het volgende uittreksel van eenen anderen brief uit Konstantinopel, van den 1. Mei (over Odessa): „Met een uit Milo aangekomen vaartuig, hebben wij het aangename berigt ontvangen, dat het den franschen admiraal *de Rigny*, die zich naar Napoli di Romania had begeven, om, wegens eenige, door grieksche kapers aan fransche schepen toegebragte schade bezwaren in te brengen, te gelijker tijd gelukt is, alle oostenrijksche vaartuigen, welke door de Grieken derwaarts waren opgebragt, te bevrijden, door dezelven genoegzaam met geweld uit de haven weg te voeren; onder deze oostenrijksche vaartuigen bevindt zich ook de Polakker *Bobara*, kapitein *Carlo Moncovich*, met eene zeer rijke lading van Triest naar herwaarts bestemd, welke de Grieken juist voornemens waren aan land te brengen. De gezamenlijke bevrijde schepen zijn door den franschen admiraal tot aan de haven van Milo begeleid, waar zij een nieuw geleide ter voortzetting hunner reis moeten afwachten."

In een uittreksel van eenen brief uit Zante, van den 10. Mei (in de *Osservatore Triestino* van den voorgem. dag) zegt men: „Ongeveer 1000 Albanezen van de bezetting van Missolonghi hebben zich met het korps insurgenten van *Karaïskaki* bij Salona vereenigd. In Napoli di Romania zijn de leden der aldaar bestaande regering afgezet geworden; *Colocotroni* heeft het opperbevel over de militie, en *Londo* het bevel in Korinthe bekomen."

Eindelijk deelt de *Osservatore Triestino* nog het volgende uittreksel mede, van een anderen brief uit Zante, insgelijks van den 10. Mei: „Den 6. zeilde hier een gedeelte der turksche vloot voorbij, die zich na de verovering van Missolonghi, tegen de eilanden en wel tegen Hijdra wendde. Wij hebben hier het zekere berigt, dat van de bezetting van genoemde vesting 1800 man te Salona zijn aangekomen, en dat anderen zich naar onderscheidene plaatsen verstrooid hebben. De gekwetsten, zieken, vrouwen en kinderen, die niet uit de vesting komen konden, zijn allen omgekomen. *Ibrahim*-pacha is met zijn leger naar Morea terug gekeerd. De Grieken, die eene verandering in hunne regering hadden voorgenomen, rusten zich tot ter verdediging."

FRANKFORT, den 2. Junij.

Volgens te Corfu ontvangene brieven uit Arta, van den 7. Mei, is het een klein gedeelte van het garnisoen van Missolonghi gelukt, zich door het Egyptische leger heen te slaan en zich op de gebergten, in de nabijheid van Salona en Missolonghi, met *Karaïskaki* te vereenigen. Voor dat het garnisoen de vesting verliet, heeft *Noto Bozaris*, een grijsaard van 76 jaren en oom van den beroemden *Marco Bozaris*, aan hetzelve eene aanspraak gedaan en daarbij verklaard, dat hij zich zelven beschouwde als de oorzaak van de vernieling, welke Missolonghi bedreigde, aangezien men, op zijnen raad, alle voorstellen tot een verdrag, zelfs onder tusschenkomst der Engelschen, had van de hand gewezen, en dat hij dienvolgens de eerste wilde zijn, die zich opofferde; dat hij derhalve, na vertrek van het garnisoen, zich het bevel over de vesting voorbehield, ten einde in den uitersten nood de mijnen te ontsteken. Verscheidene honderden dapperen voegden zich bij hem en de bisschop zegende hun besluit, hetwelk, volgens een in omloop zijnde gerucht, aan een zoo groot aantal Turken, die binnen de vesting gedrongen waren, het leven gekost heeft.

Van den 3. Junij.

Volgens berigten uit Patras, van den 14. Mei, bevond zich het leger van *Ibrahim*-pacha nog steeds aldaar. De Egyptische armee is door de belegering en verovering van Missolonghi zoo verzwakt geworden, dat zij wel eenigen tijd tot herhaling zal noodig hebben, alvorens weder in het veld te verschijnen. De Grieken, die er zich te Missolonghi doorgeslagen hebben, zijn te Salona aangekomen. Reizigers, die van daar komen, verzekeren, dat de inwoners bij de komst dezer troepen dezelven te gemoet snelden, om den zoom van hunne kleederen te kussen. Men noemt ze op de Jonische eilanden de mannen van de heilige schare.

Zoodra de leden van de regering te Napoli di Romania berigt van den val van Missolonghi bekomen hadden, hebben zij zich naar Piada begeven, waar zij een congres willen houden en eene oproeping aan de Grieken willen doen, om hen tot voortzetting van den oorlog aan te moedigen.

— Brigten van de Poolsche grenzen, van den 23. Mei, maken melding van eenige onrustige bewegingen onder de boeren van Podolien, waarbij zich misnoegde soldaten hadden gevoegd. De regering had echter door krachtdadige maatregelen de orde spoedig hersteld.

BERLYN, den 31. Mei.

De oproeping tot weldadige ondersteuning der Grieken, welke hier door den koninklijken lijfarts *Dr. Hufeland* en door de koninklijke hofpredikers *Neander* en *Strauss* met toestemming van Z. M. is gedaan, heeft de oprigting van gelijke genootschappen in alle deelen van het rijk ten gevolge gehad, en de allerwege doorstralende ijver voor deze zaak bewijst genoegzaam, dat dit gevoel slechts gesluimerd heeft, om zich des te levendiger te openbaren. Te Breslau werden in de eerste dagen dadelijk meer dan 3000 daalders verzameld; dagloøners, arme handwerkslieden, dienstboden bragten hun penningske, en de soldaten gaven compagnies-wijze hunne bijdrage. Pommeren, Saksen, de Rijn-provincien en Westfalen, waar de opper-president *V. Vincke* zich aan het hoofd der commissie van onderstand geplaatst heeft, wedijveren om dit voorbeeld na te volgen. De schilder *Gebauer* heeft met toestemming des konings een schilderstuk uitgegeven, waarvan de opbrengst voor de vrouwen en kinderen der Grieken en derzelver loskooping uit de slavernij zal bestemd zijn. Ook een vurig Griekenlied van den engelschen minister *Canning* is voor zes pence aangekondigd en in den tegenwoordigen tijd niet zonder beduiding.

PARYS, den 1. Junij.

Sedert een paar dagen hoort men niet meer van de missionarissen te Rouen; de onlusten zijn genoegzaam bedaard; de vrouwen hebben meestal den raad van hunne mannen gevolgd en zijn niet meer naar de missie gegaan; indien zij dadelijk die verstandige partij hadden gekozen, zou men waarschijnlijk de voorgevallene ongelukken niet te betreuren hebben. Wat vooral de gemoederen bedaard heeft, is de tijding, dat de missie niet zoo lang als gewoonlijk zal duren, en er geene processien en kruisplantingen meer zullen plaats hebben.

— Een aanzienlijk getal jonge Egyptenaren, uit de voornaamste familien van Cairo, zijn te Marseille aangekomen, van waar zij zich spoedig naar Parijs zullen begeven. De pacha van Egypte, *Mohammed-Ali*, wil een gesticht van onderwijs vestigen en de voorwerpen daartoe door onze geleerden laten vormen. Na eenige jaren te Parijs te hebben doorgebragt, zullen de kweekelingen naar hun vaderland terugkeeren, om er de verworvene kundigheden te verbreiden. De pacha draagt de kosten dezer opvoeding.

— Men schrijft uit Londen: — „Het vertrek van lord *Cochrane* is niet twijfelachtig meer. Er is een nieuw Grieksch committé te Londen opgerigt, uit aanzienlijke personen bestaande. Men zegt dat lord *Cochrane* Konstantinopel wil aantasten en verscheidene stoom-oorlogsvaartuigen medeneemt."

STOKHOLM, den 19. Mei.

H. K. H. de Kroonprinses bevindt zich met haren doorluchtigen zoon, den hertog *van Schonen*, (dezen titel voert de jonggeboren prins) zoo wel, dat er geene bulletins meer worden uitgegeven.

Bijna alle provincien hebben, door hare gouverneurs, verlof gevraagd, hare gelukwenschingen door afgevaardigden aan Z. M. en de koninklijke familie, over de geboorte van den hertog *van Schonen*, te mogen doen overbrengen. Z. M. heeft echter daarop te kennen gegeven: „dat hij het zenden van afgevaardigden niet verlangde en zich overtuigd hield, dat de hulde van dankbaarheid jegens de Voorzienigheid en de betuigingen van trouw en genegenheid voor zijnen persoon en troonsopvolging, welke men in alle oorden aan den dag legt, even zoo opregt zijn, als of zij aan den voet van den troon waren overgebragt geworden."

PETERSBURG, den 23. Mei.

Een nieuw ongeluk heeft de keizerlijke familie en geheel Rusland getroffen. Hare Majesteit de Keizerin *Elisabeth*, welke in hare smart zelve bovennatuurlijke krachten scheen geschept te hebben in den oogenblik, dat zij zich geroepen zag den laatsten ademtogt op te vangen van eenen monarch, aan wien zij door den heiligsten band en de zuiverste toegenegenheid gehecht was, heeft die harde proef niet lang kunnen doorstaan. Hare Keizerlijke Majesteit was nogtans van Taganrog naar Kalouga op reis gegaan, en de keizerinne-moeder ging haar te gemoet om de teederste zorg voor haar te dragen, toen de ziekte eensklaps is toegenomen. Genoodzaakt om niet ver van de stad Kalouga stil te houden, is de Keizerin *Elisabeth* den 16. dezer te Beleff overleden.

Dit treurig voorval heeft den Keizer, zijne doorluchtige familie en alle zijne onderdanen in den diepsten rouw gedompeld.

Het volgende manifest is afgekondigd geworden:

Wij *Nicolaas* I, Keizer en zelfheerscher aller Russen enz. enz. enz.

Doen te weten aan alle onze getrouwe onderdanen, dat de Keizerin *Elizabeth*, onze zeer beminde schoonzuster, door de beschikkingen van den Allerhoogste op den $\frac{4}{16}$ dezer in haar 48. jaar deze aarde verlaten heeft om het eeuwige leven in te gaan. Dit smartelijk voorval heeft plaats gehad ten gevolge van een langdurig ziels- en ligchaamslijden, dat eindelijk eene geheele uitdooving der levenskrachten heeft te weeg gebragt, zoodanig dat Hare Majesteit, van Taganrog komende, in de stad Beleff, gouvernement van Toula, moest stil houden, waar hoogstdezelve overleden is.

Geheel Rusland zal, voorzeker, de nieuwe droefenis deelen, die ons Keizerlijk Huis treft en hare vurige gebeden met de onze voor de rust der ziel van wijlen de Keizerin vereenigen.

Gegeven te Petersburg, den $\frac{9}{21}$ Mei van het jaar des Heeren achttien honderd zes en twintig, van onze regering het eerste.

(*geteekend*) NICOLAAS.

Gisteren morgen, ten elf ure, heeft er in de kapel van het winterpaleis eene lijkdienst plaats gehad voor de rust der ziel van de Keizerin *Elizabeth*. Hunne Majesteiten de Keizer en Keizerin hebben dezelve bijgewoond, milsgaders het geheele hof en een groot aantal aanzienlijke lieden.

MADRID, den 21. Mei.

Sedert eenigen tijd waren omtrent de politie verschillende geruchten in omloop gebragt; men verzekerde, dat de Koning, het voorstel tot afschaffing van dezelve, door den raad van Castilie gedaan, verworpen hebbende, zich tevens sterk over hare onvermijdelijke noodzakelijkheid uitgelaten had bij een dekreet, waarvan men zelfs den inhoud breed opgaf, terwijl de raad van Castilie ook zou gelast zijn, om ongevraagd geene voorstellen meer te doen; wijders sprak men nog van eene order, door den minister van justitie aan den opperbewindhebber der politie gezonden, ten einde al degenen, die te Madrid niet woonachtig waren, de hoofdstad te doen verlaten; waarschijnlijk zijn het eenige dezer geruchten, welke tot het volgende dekreet aanleiding hebben gegeven:

„De Koning, onze heer, door zijnen eersten staats secretaris onderrigt, dat er te Madrid, Murcia en andere gedeelten van Spanje handschriften in omloop zijn gebragt van eene gewaande koninklijke order, welke men beweert door de eerste staats-secretarie aan den opperbewindhebber van de politie te zijn gezonden, ten aanzien van raadgevingen van den raad van Castilie; heeft gelast het publiek te verwittigen, dat die geschriften louter verdicht zijn. Z. M. heeft tevens gelast, dat de bedrijvers van dit stuk onverwijld zullen nagespoord en gestraft worden."

Volgens een koninklijk dekreet, op advijs van den staatsraad genomen, moeten alle openvallende posten aan reeds *gezuiverde* gewezen ambtenaren opgedragen worden, mits zij bekwaam zijn om die te vervullen; zoo lang er nog een van die gezuiverden over is, kunnen geene andere personen tot posten geroepen worden. Men houdt het daarvoor, dat de uitvoering van dit dekreet genoegzaam onmogelijk is.

— Eene revolutionaire guerilla, sterk vijftig man te paard, onder bevel van zekeren officier *Gorona*, heeft zich in de provincie Sevilie vertoond. De generaal *Quesada*, kapitein-generaal van Andalusie, heeft van den minister van oorlog last ontvangen, om deze bende scherp te vervolgen en binnen 20 dagen te vernielen. Alle rebellen, die men gevangen krijgt, moeten dadelijk doodgeschoten worden.

NYMEGEN, den 2. Junij.

Gisteren avond omstreeks zes ure sloeg, bij een zwaar onweder, de bliksem in een huis, bewoond door den landbouwer en herbergier *Jan Pansier*, te Deest, drie uren van hier. De schoorsteen, waardoor dezelve den doortogt nam, werd gedeeltelijk verbrijzeld. In de kamer, waarin deze schoorsteen uitkwam, en waardoor de bliksem zich verspreidde, werden eenige flesschen, met wijn gevuld, en eenig huisraad verbrijzeld, waarna een dertigtal ruiten gebroken werden; vervolgens de bliksem zijnen uitgang door de deur nemende, welke gelukkig open stond, nam hij een gedeelte van het deurraam weg, en verliet door den gang het huis. Gelukkig werd niemand van de 4 personen, in de kamer tegenwoordig, eenig letsel toegebragt, dan een bedwelmend gevoel, veroorzaakt door den stank en damp, door den bliksem nagelaten. Een felle hagel, waarin men bijzonder groote steenen opmerkte, heeft veel der vruchten in die streken vernield.

ARNHEM, den 5. Junij.

In den avond van den 1. dezer, omstreeks 8 ure, trok uit het oosten eene zware dondervlaag boven het dorp Barneveld, en bij eene losbarsting werd de appel van de torenspits door den bliksem getroffen, zonder dat men echter veel gevolg daarvan bespeurde. Men rekende het gevaar geweken, toen, ruim vijf minuten na den eersten slag, een tweede andermaal den toren trof. Van de spits ging de bliksem langs de plaat van den uurwijzer, en verloor zich ter zijde van het orgel in de kerk. Er ontstond brand. Door spoedig aangebragte hulp, is men denzelven gelukkiglijk des nachts ten 11 ure meester geworden. Een aantal ingezetenen, zoo mede eenige te Barneveld rustdag houdende en voor de koloniale troepen bestemde lansiers, hebben zich door hulpvaardigheid en ijver zeer onderscheiden. Ongelukkiglijk is een der hulpvaardigsten, de persoon van *Gerrit van Voorst*, die na den eersten slag den toren beklommen had, bij den tweeden zoodanig getroffen, dat zijn leven niet buiten gevaar is. Deze verdienstelijke jongman is reeds vroeger, wegens onverschrokkenheid in gelijke gevallen betoond, met eene eeredoos beschonken geworden.

Op denzelfden dag is een schaapschot, behoorende tot een boerenerf, de *Pampel* genaamd, tusschen Reemst en Otterlo, in de gemeente Ede gelegen, mede door den bliksem getroffen. Hetzelve is met tien schapen geheel verbrand.

— Het Engelsche parlement is den 31. Mei gesloten geworden. In de aanspraak, van wege den Koning bij die gelegenheid gedaan, is tevens het besluit medegedeeld, om het tegenwoordige parlement te ontbinden en eene algemeene nieuwe verkiezing te doen plaats hebben. Deze aanspraak behelst verder niets zeer merkwaardigs, dan dat de Koning steeds pogingen aanwendt om den vrede tusschen de natien te bewaren, en een einde te maken aan de vijandelijkheden, welke ongelukkiglijk nog in Amerika en Europa plaats hebben.

Mengelwerk.

ONZIJDIGHEID.

Toen eenigen tijd geleden de *Verhevene Porte* uitstel vroeg, om op het ultimatum van *Rusland* te antwoorden, op grond, dat men eerst met hare *geallieerden* moest raadplegen, beschouwde men dat voorgeven vrij algemeen als eene nietsbeduidende uitvlugt, bestemd om tijd te winnen. — Men beschouwde het als eene uitvlugt, omdat, zoo ver bekend was, geene Christenmogendheid met *Turkije* in verbond stond, en men ook trouwens niet als mogelijk wilde aannemen, dat eenige Mogendheid eene dergelijke allliantie zoude hebben willen sluiten.

Sommigen echter, door zoo vele ongeloofelijke wereldgebeurtenissen gewoon geworden, om alles als mogelijk en niet als onmogelijk te beschouwen, maakten gissingen, wie dan toch wel die *geallieerden* der *Turken* zijn mogten? — En de slotsom dier gissingen was deze: dat het dan waarschijnlijk *Frankrijk* of *Oostenrijk* moesten wezen, die hier bedoeld waren.

Van *Oostenrijk* was zulks aannemelijk, om de beginselen, door hetzelve ten toon gespreid. — Trouwens, wie zal het ontkennen, dat, terwijl andere natien steeds eene *ware* of *geveinsde onzijdigheid* in de Grieksche aangelegenheden hebben in acht genomen, *Oostenrijk*, wel verre van zich daarom te bekommeren, integendeel zich geheel partijdig tegen de *Grieken* heeft bewezen? — dat de *Oostenrijksche* vaartuigen de *Turken* openlijk toevoer hebben verschaft? — dat er in dat opzigt met de *Oostenrijksche* marine in *Griekenland* ergerlijke tooneelen zijn voorgevallen? — Kortom, dat de berigten van den *Oostenrijkschen Beobachter* steeds volkomen in den geest van den prins van METTERNICH waren gestemd?

Zoo ook was het opmerkelijk, welke hulpmiddelen door *Turkije* uit *Frankrijk* werden ontleend, daar de *Egyptische* landingstroepen door *Fransche* officieren werden geoefend; schepen voor de *Porte* in *Frankrijk* werden gebouwd enz.

Wanneer men derhalve van eenigen Staat eene dergelijke *alliantie* kon wachten, dan was het van *Frankrijk* of *Oostenrijk*, hoe onaangenaam die gissing ook zijn mogt. — Moeijelijk echter bleef het, hieromtrent zekerheid te verwerven, daar beide deze Staten zich, niettegenstaande hunne schijnbaar strijdige handelingen, steeds op *neutraliteit* beroepen.

Maar hoe rijmt *Frankrijk* met die gewaande *onzijdigheid* het onlangs voorgevallene te *Marseille*? — *Turken* en *Grieken* komen daar te gelijker tijd aan; en de eersten worden met eervolle onderscheiding ontvangen, de laatsten afgewezen en volgens andere berigten gevangen gehouden.

Wanneer dat gedrag geene verregaande *partijdigheid* verraadt, verklaren wij geen begrip te hebben van hetgeen *onzijdigheid* is. — En kan het wel anders of die daad moet voedsel schenken aan de voor *Frankrijk* weinig vereerende gissingen omtrent eene dergelijke *alliantie* met de *Porte*, die onder het masker der *onzijdigheid* gehuld, te regt een werk der duisternis zoude genaamd worden.

Wat er dan ook van dergelijke verbindtenissen zijn moge, zoo achten wij het voor *Griekenland* belangrijk, dat eerlang het tijdstip moge aanbreken, waarin men vriend en vijand leere onderscheiden en ophouden door eene dikwerf gehuichelde *onzijdigheid* te worden misleid. Is eenmaal het masker weggeworpen, dan kan *Griekenland* handelen, dan is hetzelve ontheven van de verpligting, om hen te verschoonen, die heimelijk deszelfs meest gezworene vijanden zijn, en dan kan *Europa* tevens oordeelen waar de verlichting hare weldadige stralen verspreidt, en waar men de heiligste regten van den mensch met voeten zoekt te treden. Dan kan de wereld tevens ontdekken, welke Christenen bij *Missolonghi* de Turksche vloot hielpen bemannen, en het zich tot eene eer hebben gerekend, om onder MAHOMED's standaarden te dienen!

DUCIS EN *BUONAPARTE.*

De generaal BUONAPARTE, eerste consul geworden zijnde, verzuimde geene der middelen, welke hij dienstig oordeelde om zijn opkomend gezag te bevestigen. [illegible] van het voorledene, gevoelde men algemeen behoefte aan eenen anderen staat van zaken. Men hechtte zich aan alles wat rust beloofde: er waren andere mannen, andere dingen noodig; en de eerste zorg van den opkomenden man was, de bewerkers van de beroering en de geestdrijvers der revolutien nog dieper in de verachting en den afschuw van het algemeen te storten.

Een vlug doorzigt deed hem inzien, dat de alles vermogende hefboom, welke hem zoo hoog had verheven, geen voldoend steunpunt opleverde om hem op die hoogte staande te houden. Onder de Fransche geleerden, onder de letterkundigen, onder de eerste kunstenaars, zocht hij een minder zigtbaren, doch magtigeren steun.

Hij begon met, op zijn buitengoed *Malmaison*, maaltijden zonder veel toestel te geven, waarop achtervolgens en met eene vernuftige mengeling van dischgenooten, mannen genoodigd werden, die wegens hun karakter, hunne talenten, hun invloed of aanzien bij het volk hem als de geschiktste werktuigen tot zijne bedoelingen voorkwamen.

De meesten dezer maaltijden verliepen onder letterkundige gesprekken;

er heerschte bij dezelven een groote schijn van gulhartigheid. Bij het opstaan van tafel, vervoegde zich de meester van het huis, beurtelings, en als bij geval, bij ieder der gasten, welke hij aan zich wilde verbinden, en dit alles onder het wandelen, hetzij in de zaal of in den tuin; hij zeide in weinig woorden hetgeen tot zijn doel kon leiden, hetwelk hij nooit uit het oog verloor.

Het streven naar posten, gevoel van nieuwsgierigheid, de hoop om bij de gebeurtenissen, die op handen waren, in aanmerking te komen, de meer prijzenswaardige zucht, om van nabij een jong veldheer te zien, die reeds met grooten militairen roem overdekt was; hoe vele beweegredenen waren er niet, om den weg van *Parijs* naar *Malmaison* te bezoeken: enkele eenvoudige lieden verbeeldden zich, als zij derwaarts gingen, bij een anderen WASHINGTON te gaan spijzigen.

Hoezeer de heer DUCIS met den generaal BUONAPARTE, na deszelfs terugkomst van de expeditie in *Italie*, meermalen in betrekking kwam, was hij echter geen van de eersten, die op de uitnoodigings-lijsten kwam te staan; maar BUONAPARTE had het treurspel *Macbeth* weder in zwang gebragt, en hij maakte van deze gelegenheid gebruik, om den schrijver te noodigen. De heer DUCIS aarzelde niet dit aan te nemen; hij begaf zich naar den eersten consul. Hetgeen hier van deze bezoeken zal gemeld worden, heeft de heer CAMPENON uit den mond van den heer DUCIS zelven.

»Het schijnt dat men op het kasteel van *Malmaison* destijds nog geene strikte etikette in acht nam. De heer DUCIS kwam er nagenoeg in een gelijk rijtuig, als hij in zijne jeugd als student gebruikt had, met een grijze rok, wollen kousen, ronden hoed en een wandelstok.

»De maaltijd leverde niets merkwaardigs op, dan eenige strenge en dikwerf vrij juiste aanmerkingen van BUONAPARTE, over het karakter van *Macbeth*, als hoofdpersoon van dit treurspel beschouwd.

Gedurende den avond liep het gesprek over zaken van den tegenwoordigen tijd. De eerste consul sprak over zijne ontwerpen als een man, die door zegepralen gewend was hindernissen te overwinnen; » Gij hebt geheel andere wetten noodig," zeide hij tegen zijne gasten, » dan gij tot nog toe gehad hebt. Wanneer iedereen in het blinde omloopt, stoot zich ieder een; ik zie nergens een geregeld plan.

» Uw bestuur is nog zonder stelsel, omdat uw vorig gouvernement geen wil bezat. Ik zal overal de orde herstellen. Ik zal *Frankrijk* in zoodanigen staat brengen, dat hetzelve *Europa* de wetten kan voorschrijven.

» Ik zal alle noodige oorlogen ondernemen, alleen met oogmerk om den vrede te bevorderen. Ik zal u stevige instellingen geven; ik zal dezelve met uwe behoeften en gewoonten in overeenstemming brengen; ik zal de godsdienst beschermen; ik wil dat derzelver bedienaars voor gebrek beveiligd zijn." — » En daarna," generaal? viel de heer DUCIS hem zachtkens in de rede:

» Daarna," hervatte BUONAPARTE eenigzins verwonderd! .... » daarna, goede DUCIS, kunt gij, als gij te vreden zijt, mij ergens op een dorp tot vrederegter benoemen."

Na verloop van eenigen tijd ontving de heer DUCIS eene nieuwe uitnoodiging. Hij kwam op dezelfde wijze als de vorige reis. Ditmaal was het onthaal, dat hij ontving, vleijender. Gedurende den maaltijd ontving hij vele blijken van onderscheiding, welke men geschikt meende om hem te streelen. Na de koffij klampte hem BUONAPARTE aan en geleidde hem naar het park, hetwelk zij twee of driemalen rondwandelden. Na de wisseling van eenige beleefdheden, had er tusschen hen het volgende gesprek plaats:

» Hoe zijt gij hier gekomen, vader DUCIS? — In een goed postrijtuig, hetwelk mij aan uwe deur wacht, en dat mij heden avond weder tot aan de mijne zal brengen. — Wat! in een fiacre? he! op uwe jaren past dit niet. — Generaal, ik heb nooit ander rijtuig gehad, wanneer de weg mij te ver voorkwam voor mijne beenen. — Neen, zeg ik u, dat kan niet gaan; een man van uwe jaren, van uwe talenten, moet een goed eigen rijtuig hebben, zeer eenvoudig, zeer gemakkelijk; laat mij begaan, ik zal dit wel schikken.

— Generaal, hernam de heer DUCIS, terwijl hij eene troep wilde eenden over zijn hoofd zag vliegen, gij zijt een jager: ziet gij dezen zwerm vogels, die de lucht klieven? er is er geen een onder, of hij riekt van verre de reuk van het kruid en heeft de lucht van het geweer des jagers: Wel nu! ik ben een dezer vogelen. Ik ben een wilde eend geworden.

Na dit driftige en zonderlinge antwoord moest het gesprek wel worden afgebroken. BUONAPARTE echter scheen weinig gewigt te hechten aan deze oploopenheid van karakter. Hij beschouwde dezelve ongetwijfeld als het uitwerksel van eene wonderlijke geaardheid, als eene voorbijgaande gril, welke hij des noods gemakkelijk zoude overwinnen; en, toen hij zich bezig hield met eenen senaat daar te stellen, wilde hij, dat de naam van den heer DUCIS op de lijst geplaatst wierd van de leden, uit welke dezelve zou worden zamengesteld.

De heer DUCIS weigerde.

Men trachtte den grijsaard bedeesd te maken; men zeide hem, dat zijne veiligheid gevaar liep; men voorspelde hem, dat hij zich zelf en al de zijnen in het verderf zou storten, door eene halstarrigheid, die men belagchelijk zou noemen, eene kwalijk geplaatste eerzucht, welke niemand zou begrijpen. Gelijke aanvallen duurden nog voort tot 's avonds elf uren; en, daar het antwoord uiterlijk binnen drie dagen moest worden ingegeven, gaf het aannaderen van het noodlottig tijdstip eene nieuwe mate van warmte en levendigheid aan de voorstellingen. De heer DUCIS had de gewoonte vroeg te gaan slapen; hij wilde eindelijk een einde maken aan ijdele woordenwisselingen, welke nog lang konden gerekt worden. Al zijn geduld en zachtaardigheid was bij deze worsteling uitgeput. De leeuw ontwaakte. » LEONARD," riep hij met eene stentors stem tot zijn' ouden knecht, » LEONARD, laat mijn bed op straat zetten! Deze stem was een donderslag, die de menigte verstrooide. Alles keerde rondom hem tot orde weder, en den volgenden morgen na dien stormachtigen dag, na het genot van eenen zachten slaap, antwoordde hij op de boodschap door een korten brief, maar waarin zijne weigering stellig was uitgedrukt.

» Mijn vriend," zeide hij mij, bij de mededeeling dezer bijzonderheden, » het is beter lompen dan ketenen te dragen." Deze bijzonderheden verhaalde ik op zekeren dag aan mijnheer en mevrouw DE BOUFFLERS; » ik herken hem daaraan," riep mevrouw DE BOUFFLERS, welke veel van den heer DUCIS hield; » het is een waar Romein." — » Niet van de tijden der Keizers," hernam de ridder DE BOUFFLERS, met die fijnheid van vernuft, welke hem zoo eigen is.

Der oprigting van het legioen van eer komt eenen eersten rang onder de instellingen van BUONAPARTE toe. De uitslag daarvan overtrof misschien zijne stoutste verwachtingen. Welke overwinningen zijn er niet behaald door de alvermogende uitwerking van dit enkele tooverwoord: Eer! Hoe veel Franschen hebben niet den dood getrotseerd, en hoe veel anderen ondergingen dien niet, terwijl zij van vreemde kusten een blik van hoop op dit lintje vestigden!

Deze onderscheiding ten doel hebbende om allen roem te beloonen, alle talenten te vereeren, had de heer DUCIS daarop onbetwistbare aanspraak: ook werd dezelve hem, in het laatst van 1803, door den hoogen raad van het legioen van eer, die oorspronkelijk de benoemingen deed, toegewezen.

Een zeer beleefde brief van den groot-kanselier maakte hem het besluit van den raad bekend. Hoe talrijk en hoe verleidelijk zelfs de voorbeelden waren, welke hem konden bewegen om hetzelve aan te nemen, meende de heer DUCIS echter het tegendeel te moeten doen. Hetgeen hij voor redenen zijner weigering kon aanvoeren, vindt men in zijn antwoord aan den graaf DE LACEPÈDE uitgedrukt.

Zie hier den merkwaardigen brief, dien hij bij deze gelegenheid aan den groot kanselier van het legioen van eer schreef:

» Mijnheer, ik heb de eer te behooren tot de klasse van het instituut, hetwelk de Fransche akademie vertegenwoordigt, waarin ik lang voor de revolutie werd toegelaten. Dit is het eenigste genootschap waarvan ik lid ben geworden. Mijne onverwinnelijke zucht voor een stil leven, mijn onwillekeurige tegenzin in gezelschappen, iets, ik weet niet wat, in mijn karakter, hetwelk mij schuw maakt bij de namen van ligchaam en van bewind, hebben mij tot heden toe alle posten, alle bedieningen, welke mij zijn aangeboden geworden, doen afslaan. Vergun dan, Mijnheer! dat een grijsaard, die zijn zeventigste jaar is ingetreden, u dringend verzoekt, te willen toelaten en bij den hoogen raad van het legioen van eer gunstig voor te dragen zijne verontschuldiging, bij het niet aannemen van het blijk van onderscheiding, hetwelk men hem geeft, door zijnen naam in te schrijven op de lijst van dit legioen.

» Gewoon, zoo als ik ben, op mij zelf en in de eenzaamheid te leven, bewijst men mij de grootste weldaad, de eenigste, welke aan mijne natuur en aan mijnen ouderdom voegt, als men mij in vrede het genot laat van deze eenigste wijze om mij gelukkig te maken.

» Het is middag; ik was sedert eenige dagen van *Versailles*, mijne woonplaats, afwezend; ik kom er terug, ik open uwen brief en ik heb de eer denzelven te beantwoorden.

Ik heb de eer te zijn, enz.

HERVORMING IN DE KRIJGSKUNST.

Vele uitvindingen hebben wij niet aan de scherpzinnigheid der uitvinders, maar aan toeval of, ook aan den nood te danken. Zoo gaat het ook met menige verbeteringen in de krijgskunst. In de middeleeuwen was deze, gelijk alle kunsten, diep neergezonken, ofschoon de wapenstrijd de eervolste aller bezigheden was. De onhebbelijke leenheeren konden niets uitrigten, de ridder hield het voor schandelijk, anders dan te paard te dienen, hij en zijn paard waren met eene zware uitrusting overdekt, hij diende slechts in elken veldtogt eenige maanden, en de gevechten geleken meer naar onregelmatige rooverijen, dan naar planmatige veldslagen. De Zwitsersche boeren toonden het eerst, wat de *Grieken* en *Romeinen* zoo goed wisten, dat het voetvolk de ware sterkte van een leger uitmaakt, en vernielden de geduchte *Oostenrijksche* en *Bourgondische* ridder-legers. Tot aan den slag bij *Marignano* hield men de eedgenooten voor onoverwinnelijk. — Was zulks het gevolg van nadenken? Zij hadden noch POLIBIUS, noch de veldtogten van EPAMINONDAS, HANNIBAL en CESAR bestudeerd. De nood alleen was hun leermeester, want — zij hadden geene paarden. Voor den revolutie-oorlog geloofde men, dat zonder tenten geene armee kon bestaan en ieder officier der infanterie ten minste een paard moest hebben. De uitgeputte *Fransche* financien gedoogden geene aanschaffing van tenten, en de onvermogende onder-officieren, die men tot officieren bevorderde, konden geene paarden betalen. De ondervinding leerde eindelijk, dat de linnen woningen van zeer gering nut zijn, en dat hunne ontbering, gelijk mede de afschaffing der officiers-paarden, het bestaan en de bewegingen van een leger zeer verligten.

ARNHEM, den 6. Junij.

Het water is hoog in den *Rijn* aan de Paal:

Den 5. Junij 1 El 6 Palm 0 Duim; gewassen 0 D. gevallen 0 D

Den 6. dito. 1 El 7 Palm 5 Duim; gewassen 5 D. gevallen 0 D

Op heden verloste gelukkig van eenen welgeschapen ZOON,
WILLEMINA VAN DAVELAAR,
geliefde Huisvrouw van

ARNHEM,
den 29. Junij
1826.

P. R. VAN ELLEKOM.

HUISSEN, den 2. Junij 1826.

A. A. L. PREVENIER, geliefde Huisvrouw van J. J. E. PILGRIM, beviel heden zeer voorspoedig van een' ZOON.

---

† † † HET GEMEENTE-BESTUUR VAN *APELDOORN* is voornemens, onder nadere approbatie van Heeren Gedeputeerde Staten dezer provincie, op Dingsdag den 13. Junij eerstkomende, des morgens ten elf ure, publiek in het Gemeente-Huis te *Apeldoorn*, aan den minst aannemenden te Besteden: het VERTIMMEREN van de SCHOOLMEESTERS-WONING en daarbij nieuw AAN TE BOUWEN SCHOOLVERTREK op het *Loo*, het MAKEN van de benoodigde SCHOOL-MEUBELEN aldaar en de LEVERANTIE der

MATERIALEN; zullen de Teekening, Besteken Conditien, op op het Gemeente-Huis voormeld, voor de Gegadigden ter visie liggen, van heden af aan, tot den dag der Aanbesteding, 's morgens van 9 tot 10 uren, Zondagen uitgezonderd.

Apeldoorn, den 5. Junij 1826.

Het Gemeente-Bestuur voornoemd,
A. J. J. A. VAN HEECKEREN,
Ter Ordonnantie,
De Secretaris.
A. R. VAN AKEN.

† † † De Notaris Mr. *GERARD VAN ECK*, te *Arnhem*, zal, ter instantie van de respective Eigenaren, op Donderdag, den 8. Junij 1826, des avonds ten *zes* ure, in het Logement *het Zwijnshoofd*, te *Arnhem*, ter verkoop, bij toeslag aanbieden, de navolgende Goederen, als:

1. Een hecht, sterk en wel betimmerd dubbeld HUIS en ERVE, staande en gelegen binnen *Arnhem*, in de *Bakkerstraat*, Wijk D, No. 126, belend ten Noorden den Schoenmaker *BRUNNENWASSER* en ten zuiden het volgende tweede perceel, voorzien van zes BENEDEN- en elf BOVENKAMERS, waaronder eenige ruim en groot; voorts goede DROOGZOLDERS, ruime KEUKEN, MANGELKAMER, KELDERS, SCHUUR, open PLAATS en annexe TUIN, uitgang hebbende in de *Weverstraat*.
2. Een HUIS en ERVE, mede gelegen in de *Bakkerstraat*, Wijk D, No. 127, grenzende ten Noorden het eerste perceel en ten Zuiden een Huis en Erve van wijlen den Koster *EVERTS*.

Beide deze perceelen zullen ook in Massa worden geveild.

3. Een HUIS en ERVE, staande en gelegen binnen deze Stad, Wijk C, No. 198, van ouds genaamd *het Witte Kruis*, tusschen de Logementen *het Hôtel van Brunswijk* ter eenre en *de Paauw* ter andere zijde, zijnde een hecht en sterk Gebouw, van groote en ruime Zolders, zeer geschikt tot berging van Granen, voorzien.
4. Een net en wel onderhouden HUIS en ERVE, staande en gelegen binnen deze Stad, in de *Wielakkersteeg*, Wijk D, No. 90, tusschen de Erven van den Heer *J. N. BLAAUW* ter eenre, en *WIGGERS* ter andere zijde.
5. Een HUIS en SCHUUR, staande op grond van het *St. Catharinen Gasthuis*, buiten de *Velperpoort*, in het zoogenaamde *Zandgat*, achter de Mistvaalden, te *Arnhem*, bewoond door de Weduwe *ENKLAAR*, welke grond met een daarbij gehoorende Hofje of Land in Erfpacht wordt gebruikt.
6. Eene Vrouwen ZITPLAATS, in de Groote Kerk der Stad *Arnhem*, in het Noorderpand, op de een en veertigste Bank, de derde Plaats.
7. Eene DITO, in de Gasthuis Kerk aldaar, in het Middelpand, No. 29, de eerste Plaats.
8. Eene Vrouwen ZITPLAATS, in de Groote Kerk, te *Arnhem*, zijnde No. 1 van de 42ste Bank in het Noorderpand.

Nopens de voorwaarden van Verkoop kan men onderrigt bekomen ten Kantore van den voornoemden Notaris, alwaar de Veil-Conditien voor een ieder ter lezing liggen.

§ § § De Notaris Mr. *J. BUSGERS*, zal, den 1. dezer, des namiddags om 6 uren, in het Logement *den Arend*, te *Arnhem*, finaal verkoopen:

Een hecht, sterk en wel doortimmerd HUIS, ERVE en BAKKERY, staande te *Arnhem*, op de *Groote Markt*, Wijk F, No. 87. — Eene WONING aldaar, in de *Langestraat*, Wijk A, No. 247. — Twee Vrouwen ZITPLAATSEN in de Groote Kerk. En: Twee OBLIGATIEN, groot, de eene *f* 175:00, en de andere *f* 100:00, rentende 4 pCt. 's jaars, beiden ten lasten der Stad *Arnhem*.

† † † De Notaris *P. A. VAN REES*, te Nijmegen, zal op Woensdag den 14. Junij 1826, des namiddags ten 3 ure, ten huize van *FRANS CLAASSEN*, aan den Brouwketel, onder Huissen, finaal verkoopen;

Eenen BOUWHOF, zijnde tevens een zeer geschikt Buitenverblijf, bestaande in een HUIS, met twee BENEDEN- en drie BOVENKAMERS, ZOLDER, KELDERS, KEUKEN, groot ACHTERHUIS, BERG en SCHUUR, alles gebouwd boven den tot nog toe bekenden hoogsten watervloed, met een daarbij gelegen vruchtbaren TUIN, WANDELING met opgaande BOOMEN, BOOMGAARD van circa twee Bunders, ARBEIDERSWONING, voorts BOUW- en WEILANDEN, groot in het geheel ruim 46 Bunders, alles aan elkanderen in het kerspel *Angeren*, Gemeente *Bemmel*, gelegen, bij inzet met de hoogen gebragt op slechts *f* 12,710.

VERKOOPING
VAN EENE
GROOTE EN AANZIENLIJKE PARTIJ AFBRAAK TE *NIJMEGEN*.

Op Maandag den 12. Junij 1826, des voormiddags ten *elf* ure, zal men te *Nijmegen*, in het Huis, te voren door wijlen den Wel Ed. Geboren Heer *SINGENDONCK VAN DIEDEN* bewoond, verkoopen, eene groote partij AFBRAAK, bestaande in ongeveer 50 moderne SCHUIFRAMEN met LUIKEN, groote en kleine GLASRUITEN, en HARDSTEENEN DREMPELS; eene rooijale WAGENSCHOT-HOUTEN SLINGERTRAP; 8 à 10 MARMEREN SCHOORSTEENMANTELS; onderscheidene PORTES-BRISEES- en andere DEUREN van WAGENSCHOT; ruim 20 stuks KOZIJNEN met PANEELDEUREN; eene groote partij LAMBRISERINGEN; 8 onderscheiden BEHANGSELS voor Zalen, waaronder twee bij uitnemendheid schoone Turks Geborduurde en een van kostelijke groene TRIJP, welke allen nog in de Zalen te zien zijn; ruim 100 stuks witte MARMEREN VLOERSTEENEN, groot 20 Nederlandsche Duimen in het vierkant, 700 à 800 stuks WITTE en BLAAUWE VLOERSTEENEN, groot 30 Nederlandsche Duimen in het vierkant; buitengemeen schoon geschilderde SCHOORSTEEN- en PLAFONDSTUKKEN; drie REGENBAKSPOMPEN; onderscheidene IJZEREN HAARDPLATEN; een IJZEREN HEK, lang 27 Ellen; het inwendige van eenen PAARDENSTAL voor 7 Paarden, enz.

Alle deze voorwerpen bevinden zich nog in goeden staat in het voormeld Gebouw, op de Duivengas, van achteren uitkomende aan den Lindenberg te *Nijmegen*, kunnende dezelve aldaar op Vrijdag en Zaturdag den 9. en 10. Junij, van des morgens tot aan den avond, bezigtigd en opgenomen worden.

† † † *I. BUDDINGH*, van *Herveld*, is voornemens op Donderdag den 15. Junij 1826, des namiddags ten 3 ure, bij *A. VAN NEERBOSCH*, in den *Engel* te *Hien*, publiek te verkoopen, 51 morgen extra best UITERWAARDS HEELGRAS, staande op de *Rietkamersche Waarden* onder *Hien*.

ADVERTENTIE.

De POST van CHIRURGYN der Gemeente *Berg*, in de Provincie *Gelderland*, met primo Junij 1826 vacant geworden zijnde, worden overzulks alle diegenen, welke hiertoe bekwaam en genegen zijn, bij deze uitgenoodigd, zich, in persoon, of met vrachtvrije brieven, en met overlegging van de vereischte Getuigschriften, voor of op den 20. Julij 1826, bij den Burgemeester te *'s Heerenberg* te adresseren; zijnde aan dezen post verbonden een tractement van *f* 150 uit de gemeentekas, en *f* 12 uit de gasthuismiddelen te *'s Heerenberg*.

OPENBARE AANBESTEDING.

Op *Dingsdag den 20. Junij* 1826, des namiddags ten vier ure, ten huize van den Kastelein *S. BEKKER*, te *Beek*, bij *Nijmegen*, van de te doene REPARATIEN aan het KERKGEBOUW der Hervormden, alsmede van het AFBREKEN en WEDER OPBOUWEN der KOSTERS-WONING te *Beek* voornoemd. Het Bestek en de Konditien van Aanbesteding zullen van den 6. Junij af aan ter lezing liggen bij den Kastelein *BERENDS*, aan de Burgtpoort, te *Nijmegen*.

§ § § Die iets te vorderen heeft van den Weledel Geboren Heer *A. VAN DER LEEUW*, of deszelfs Echtgenoote, Vrouwe *V. M. FEITH*, gewoond hebbende te *Arnhem*, wordt verzocht voor den 1. Julij 1826 daarvan opgave te doen aan den Advokaat Mr. *J. M. DE KEMPENAER*, aldaar.

§ § § Tot de oprigting eener lucratieve Affaire binnen de Stad *Nijmegen*, wordt gevraagd een fatsoenlijk PERSOON, genegen en in staat om eene Som van 5 à 6000 Gulden te kunnen bijbrengen.

Adres met vrachtvrije Brieven, onder Letter D, bij den Boekhandelaar *J. F. THIEME*, te *Nijmegen*, welke met goed gevolg blijft debiteeren: I. *Receptboek voor Genees- en Heelkundigen*, door Dr. *C. VAN ELDIK*, à *f* 3:80, en II. *Het* BELEG *van* ANTWERPEN, een Historisch Romantisch Tafereel, uit den 80jarigen Oorlog der *Nederlanden* met *Spanje*, à *f* 2:00.

VEREENIGDE KONINKLYKE NEDERLANDSCHE POSTWAGEN-VEEREN, TE *ARNHEM*.

Dienst van Arnhem *op* Amsterdam *en vice versa.*

Te beginnen op den 1. Junij 1826, zal de Diligence tusschen *Arnhem* en *Amsterdam*, viermaal 's weeks, en wel op Zondag, Dingsdag, Donderdag en Vrijdag, vice versa loopen, zoo wel van *Amsterdam* als van *Arnhem*, vertrekkende des morgens ten half zeven ure, om respectievelijk te *Arnhem* en te *Amsterdam*, bij middelmatig goeden weg, aan te komen des avonds te 7 uren.

De prijs der plaatsen is van *Amsterdam* tot *Arnhem* en vice versa, *f* 5:50, het Postillons-geld inbegrepen.

Dienst van Arnhem *op* Nijmegen *en vice versa.*

De Diligence van *Arnhem* op *Nijmegen* en vice versa, zal, te beginnen met den 1. Junij aanstaande, te *Elst* niet meer wisselen, maar zonder eenig oponthoud het geheele traject afleggen, in plaats van namiddags te 4 uren, des avonds ten 7 ure van *Nijmegen* vertrekkende, blijvende het vertrek des morgens ten 7 ure van *Nijmegen*, en van *Arnhem* des morgens te 7 uren en des namiddags ten 4 ure, provisioneel aldus bepaald.

Aan Heeren Reizigers, des avonds met de Diligence uit *Breda*, of met de Stoomboot van *Keulen* te *Nijmegen* aankomende, wordt alzoo gelegenheid verschaft, om dien zelfden avond nog de reis naar *Arnhem* voort te zetten.

Dienst van Arnhem *op* Doetinchem *en vice versa.*

Des Woensdags en Zaturdags vertrekt des morgens ten 4 ure eene Diligence van *Doetinchem* naar *Arnhem*, welke voor het vertrek der Diligence naar *Utrecht* aldaar aankomt en des namiddags te half vier uren wederom naar *Doetinchem* terugkeert.

Dienst van Arnhem *op* Doesborgh *en vice versa.*

Deze Diligence vertrekt van *Doesborgh* des morgens ten 5 ure, des Dingsdags en Vrijdags, om te *Arnhem* aan te komen voor het vertrek der Diligences naar *Nijmegen* en *Utrecht*, en keert des namiddags ten half vier ure naar *Doesborgh* terug.

De Reizigers van *Utrecht* te *Arnhem* aankomende, vinden alzoo gelegenheid om op opgemelde dagen des avonds nog naar *Doesborgh* en *Doetinchem* door te reizen.

De Bureau's, waar de opgemelde Diligences der vereenigde Postwagen-Veeren, te *Arnhem*, af- en aanrijden, zijn:

Te *Amsterdam*, op het *Cingel*, bij het *Konings-Plein*,
Commissaris C. VAN DER HORST.

Te *Amersfoort*, in *de Zwaan*,
Commissaris GROENHUIZEN.

Te *Arnhem*, in de *Weverstraat*,
Commissaris W. CNOPIUS.

Te *Nijmegen*, in de *Groote Straat*,
Commissaris ROMBACH.

Te *Doesborgh*, in de [illegible],
Commissaris KEUKEN.

Te *Doetinchem*, in het *Heeren-Logement*,
Commissaris HONDERS.

ARNHEM EN *NYMEGEN.*

A. SIMON NATHANS DENTZ, Tandmeester van Z. K. H. den Prins van Oranje, enz., verwittigt het geëerde Publiek, dat hij op Dingsdag, Woensdag en Donderdag, den 6., 7. en 8., te *Arnhem*, bij Mej. de Weduwe *PEPFENHAUSER*, in het *Zwijnshoofd*; en Vrijdag en Zaturdag, den 9. en 10., te *Nijmegen*, bij *HOLTERMAN*, in de *Priemstraat*, te spreken of te ontbieden zal zijn. — Die gemelde Dentiste consulteren willen, worden verzocht zich in tijds te melden of daags te voren de adressen te zenden aan voornoemde Logementen. Is woonachtig te *Amsterdam*, *Hoogstraat* No. 7, alwaar bij afwezigheid de affaire door deszelfs Broeder gecontinueerd wordt.

*** Bij den Boekverkooper *C. CAMPAGNE*, te *Tiel*, is heden van de Pers gekomen en à 25 Centen, ten voordeele der Grieken, te bekomen: MISSOLONGHI, door *E. W. VAN DAM VAN ISSELT*.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.